

BEROEP IN CASSATIE DOOR:

en , beklaagden,
d.d. 17/10/2006, tegen alle beschikkingen van het arrest

~~BEROEP IN CASSATIE~~
verworpen op 03.04.2007

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/3811
van het repertorium

Nr. 1009 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

- 1 delm. afsch. i.p.v.

op 06 OKT. 2009

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
garagehouder,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

2.
huisvrouw,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

beiden vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 01 oktober 1999 tot 23 april 2004

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van

geboren te op , garagehouder,
 , wonende te
 en
 , huisvrouw, geboren te op
 , wonende te

ingevolge akte van aankoop d.d. 05.07.1991 en inbreng d.d. 07.04.1998, verleden voor respectievelijk notaris en notaris beiden met standplaats te ;

- de verbouwing van een bestaande schuur, met als afmetingen 6 m voorgevel en 8 m zijgevel, tot garage en het bijbouwen in het verlengde ervan van een nieuwe constructie, met als afmetingen 9 m x 10 m, dienstig als herstellwerkplaats, uitgevoerd in betonblokken in de achter- en linkerzijgevel en in betonblokken met spouw en gerenoveerde gevelstenen in voor- en rechterzijgevel

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 12/10/2004, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 75,17 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 13 september 2005 door beklaagden tegen al de schikkingen
- op 21 september 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 6 september 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

VERBETERT en VULT de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te vanaf 1 oktober 1999 tot minstens 23 april 2004 de verbouwing van een bestaande schuur én een nieuwe constructie in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Eerste beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 55,75 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro

VERWIJST beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 55,75 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de strikte naleving van de bouwvergunning van 18 mei 1992 onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure.

De voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beide beklagden worden gehoord in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. , advocaat bij de balie van

De door deze partijen neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

De hogere beroepen van de beide beklagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

II. Motivering.

01. De strafvordering en dagvaarding zijn wel degelijk ontvankelijk ook ten aanzien van de

tweede beklaagde die weliswaar niet gehoord was geworden in het strafonderzoek zoals gevoerd tot voor de behandeling voor de eerste rechter doch die haar verweer ten gronde heeft gevoerd en alleszins gehoord werd in een navolgend proces-verbaal van 6 juli 2006 zoals nadien aan het dossier gevoegd en die ook thans, samen met eerste beklaagde, haar verdediging ten volle heeft kunnen voeren; de herstellvordering zoals ingeleid en omschreven in het dossier wordt gevorderd in rem en dient niet, op straffe van niet-ontvankelijkheid, tegen een of meerdere personen bij naam genoemd geformuleerd.

02. De te dezen geviseerde in stand gehouden bouwwerken zijn gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit een ruimtelijk kwetsbaar gebied zijnde in de zin van artikel 146 laatste alinea van het Decreet Ruimtelijke Ordening en derhalve is het wederrechtelijk in stand houden daarvan nog steeds strafbaar.

03. Ook tweede beklaagde, die mee eigenaar geworden is sedert 1998, kan deze wederrechtelijke instandhouding ten laste worden gelegd mede gelet op de aan te nemen misdrijfperiode.

04. Uit de stukken blijkt en wordt niet weerlegd dat de in stand gehouden bouwwerken wel degelijk vergunningsplichtig waren en dat geen zodanige vergunning voorligt.

05. Derhalve is de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals door de eerste rechter in de tijd gepreciseerd en geactualiseerd - welke precisering en actualisering het Hof beaamt en overneemt - bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door de beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en aanvult.

06. Om terechte motieven, die het Hof beaamt en overneemt, werd aan de beklaagden niet de gunst van de opschorting van de veroordeling verleend; beklaagden hebben lange tijd bewust onrechtmatig voordeel beoogd niettegenstaande hun eigen beloftes om hun illegale toestand ongedaan te maken.

07. De eerste rechter legde een wettige en aan de persoon van ieder van de beide beklaagden, daarbij rekening houdende met hun strafrechtelijk

verleden, en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing op aan de beklaagden, zodat het Hof ook deze bestraffing bevestigt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt.

08. Nu de feiten bewezen zijn dient ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens tijdige vordering tot herstel.

Deze schriftelijke vordering, steunend op concrete gegevens van de zaak en op motieven van goede ruimtelijke ordening, is niet kennelijk onredelijk, zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagden gepleegde misdrijf; verder blijkt daaruit op duidelijke en niet mis te verstane wijze de wil van de overheid.

Gelet op de aard van de bewezen inbreuk is er geen enkele aanleiding om, voor enig verder oordeel desbetreffend, advies te vragen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en evenmin om een meerwaarderegeling te onderzoeken; evenmin is er aanleiding om enige prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof nu het antwoord erop niet onontbeerlijk is om in deze zaak uitspraak te kunnen doen.

09. Het herstel in de oorspronkelijke staat omvat te dezen de afbraak van de nieuwe uitbreidende constructie met als afmetingen 9m x 10m dienstig als herstellwerkplaats, uitgevoerd in betonblokken in de achter- en linkerzijgevel en in betonblokken met spouw en gerenoveerde gevelstenen in voor- en rechterzijgevel alsmede het teniet doen van de omvorming van de schuur tot garage.

10. Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest.

Verder komt het passend over om een dwangsom op te leggen teneinde beklaagden te dwingen voormeld herstel vrijwillig uit te voeren en het bedrag ervan dient bepaald op 125,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde herstelltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde

hersteltermijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis in zo verre daarbij:

- de tenlastelegging werd gepreciseerd in de tijd en geactualiseerd,
- beklagden schuldig bevonden werden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals gepreciseerd in de tijd en geactualiseerd,
- geoordeeld werd met betrekking tot de straf,
- aan elke veroordeelde een vergoeding van VIJFENTWINTIG EURO werd opgelegd;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw recht doende;

Beveelt het herstel in de oorspronkelijke staat door afbraak van de nieuwe uitbreidende constructie met als afmetingen 9m x 10m dienstig als herstelwerkplaats, uitgevoerd in betonblokken in de achter- en linkerzijgevel en in betonblokken met spouw en gerenoveerde gevelstenen in voor- en rechterzijgevel alsmede door het teniet doen van de omvorming van de schuur tot garage binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 197,75 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIER OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier